

हो, व्य. (ह्यते चनेनेति । ह् + डो । निपा-
तनात् साधुः ।) सखीधनम् । आह्वानम् ।
इति मेदिनी ॥ (यथा, किराताकुनीये ।
१५ । २० ।

“ननु हो मयनाराधो घोरानाय महो न ।
तयदा तवदा भीमा माभोदावत दायत ॥”
विष्णयः । इत्यमरः ॥

होड, ऋ ड गती । अनादरे । इति कविकल्प-
द्रुमः ॥ (भा०-प्राप्त०-सक०-सेट ।) ऋ, अशु-
होडत् । ड, होडते । इति दुर्गादासः ॥

होडः, पुं. (होडते गच्छतीति । होड गती +
अच् ।) नौकाविशेषः । हुडो इति भाषा । तत्प-
र्यायः । तरान्युः २ वहनम् ३ वहिचम् ४ वार्यटः
५ । इति त्रिकाण्डशेषः । (होडते इति । होड्
अनादरे + कर्मणि चञ् ।) दक्षिणराष्ट्रीय-
मौलिककायस्थानां द्विसप्ततिपद्यन्तर्गतपड़ति-
विशेषः । इति कुलाचार्यप्रत्ययः ॥ गौड-
देशीयत्रोत्रियत्राह्णविशेषाणामुपाधिषु । अस्य
प्रमाणं अक्षदासकल्पप्रत्यये ध्रुवानन्दमिश्रप्रत्यये च
द्रष्टव्यम् ॥

होडा, [ऋ] पुं. चोरः । इति केचित् ॥

होता, [ऋ] पुं. (जुहोतीति । हु + “नमूनेष्टु
त्वष्टहोन्ति ।” उणा० २ । ८६ । इति ढन्
निपातितस्य । यदा, हु + टच् ।) ऋग्वेद-
वेत्ता । इत्यमरः । २ । ७ । १७ ॥ होमकर्ता ।
यथा । विशिष्टदेशावच्छिन्नप्रचेपोपहितहवि-
स्वागस्य होमत्वात् प्रवेपथ्य तदभिधाननिमित्त-
मित्यर्थः । तेन हुधात्वर्थव्यवच्छेदकप्रचेपानु-
कूलव्यापारवति ऋत्विजि होता इत्यादिव्यप-
देशः । इति दायभागटीकायां श्रीकृष्णतर्का-
लङ्कारः ॥

होतृकारः, पुं. होतृकारः । होतृमाता । इति
सुधवीधव्याकरणम् ॥

होत्रं, क्ली. (ह्यते इति । हु + “इयामाशुभसि-
भ्यस्त्रन् ।” उणा० ४ । १६७ । इति ङन् ।)
हविः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ होमः । इति
हेमचन्द्रः ॥

होत्रा, क्ली. (हु + ञन् + टाप् ।) स्तुतिः ।
इति केचित् ॥ (पाङ्गयमाना देवता । यथा,
ऋग्वेदे । १ । १८ । ८ ।

“षाट्प्रोति हविष्कृतिं प्राञ्चं कषोत्यधरम् ।

होत्रा देवेषु गच्छति ————— ॥”

“होत्रा ह्ययमाना देवता ।” इति तद्भाष्ये
सायनः ।)

होत्री, [न्] पुं. होत्रा । होत्रं विद्यतेऽस्य इति
होत्रशब्दात् इन्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

होत्री, स्त्री. (हु + टच् + डीप् ।) यजमानरूपा
शिवस्य मूर्तिः । यथा,—

“या सृष्टिः स्रष्टुराद्या वहति विधिहुतं या

हवियां च होत्री

ये हे कालं विधत्तः श्रुतिविषयगुणा या श्रिता
व्याप्य विश्वम् ।

यामाहुः सर्व्वेवो जप्रकृतिरिति यया प्राणिनः
प्राणवन्तः
प्रत्यक्षाभिः प्रपन्नस्तनुभिरवतु वस्ताभिरष्टाभि-
रोधः ॥”

इत्यभिज्ञानशकुन्तलाप्रथमश्लोकः ॥
होत्रीयं, क्ली. (होत्राय हितम् होतुरिदं वेति । कः ।)
हविर्गोहम् । इति हेमचन्द्रः ॥ होत्रसम्बन्धिनि,
त्रि ॥ (यथा, शतपथब्राह्मणे । ८ । ४ । ३ । ७ ।
“एकविंशतिं होत्रीय उपदधाति ॥”)

होमः, पुं. (हवनमिति । हु + “अतिस्तुमुहु-
स्त्रिति ।” उणा० १ । १३८ । इति मन् ।)
पञ्चमहायज्ञान्तर्गतयज्ञविशेषः । इत्यमरः । २ ।
७ । १४ ॥ स तु देवयज्ञः । यथा,—
“अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पिढ्यज्ञस्तु तर्पणम् ।
होमो देवो बलिर्भौतो नृयज्ञोऽतिथिपूजनम् ॥”
इति मनुः ॥

तद्वचनं यथा,—

“विशिष्टदेशावच्छिन्नप्रचेपोपहितत्यागः ॥”

इति श्रीकृष्णतर्कालङ्कारः ॥ * ॥

अथ नित्यहोमः । तदुक्तं सोमसुजगावल्याम् ।
“नाजमः सिद्धयते मन्तो नाहृतय फलप्रदः ।
नानिष्टो यच्छते कामान् तस्माच्चितयमर्षयेत् ॥
पूजया लभते पूजां जपात् सिद्धिं संशयः ।
विभूतिं चाग्निकार्येषु सर्व्वसिद्धिषु विन्दति ॥”
नीलतन्त्रेऽपि ।

“नित्यहोमं प्रवक्ष्यामि सर्व्वार्थे येन विन्दति ॥
सर्प्यां सम्यगापात्र बलिपूर्व्वं चरेद्दधिम् ॥
ततो होमं तर्पणञ्च चरेत् साधकसप्तमः ।
बलिवैश्वान्तिकं चैव ब्राह्मणः समुपाचरेत् ॥
अर्षोदकेन संप्रेष्य तिस्रो रेखाः समालिखेत् ।
विधिवदग्निमानोय क्रव्यादेभ्यो नमस्तथा ॥

मूलमन्त्रं समुच्चार्य कुण्डं वा खण्डिलेऽपि वा ।
भूमौ वा संस्तरेर्हार्द्रं व्याहृतिव्रितयेन च ।
स्नाहान्तेन त्रिधा हुत्वा षडङ्गहवनं चरेत् ॥”
तथा ।

“ततो देवीं समावाह्य मूलेन षोडशाहुतिम् ।
हुत्वा स्तुत्वा नमस्कृत्य विसृजेद्विन्दुमण्डले ॥”
श्यामादौ विशेषः ।

“भैरवाञ्च हुनेदष्टौ प्राञ्चान्वितैस्त्रिलैः शुभैः ।
पूर्व्वोदिकक्रमेणैव ततो होमं समाचरेत् ॥”
अथ संक्षेपहोमप्रयोगः ।

“कुण्डं वा खण्डिले वापि वीक्षणदिभिः संस्कृतिं
प्रागप्रा उदगप्राञ्च तिस्रो रेखाः समालिखेत् ॥”
तथा च ।

“वीक्षणं मूलमन्त्रेण शरणेन ताडनं मतम् ।
तेनैव प्रोक्षणं प्रोक्तं वर्णणाभ्युक्षणं मतम् ॥”
ततो मूलमुच्चार्य कुण्डाय नमः इति संपूज्य

प्रागप्रा उदगप्राञ्च तिस्रो रेखाः कर्त्तव्याः ।
प्रागपेषु मुकुन्देशपुरन्दरान् प्रादक्षिण्येन
संपूज्य उदगप्राञ्च ब्रह्मवैवस्वतेन्दुन् पूजयेत् ।
सन्दरीपक्षे तु सर्व्वत्र षट्प्रातो प्रयोगः ।

षट्प्रातो च ऐं ह्रीं श्रीं ऐं क्लीं सौः ब्रह्मणे

नमः एवं क्रमेण पूजयेत् । तथा ब्रह्मसंहि-
तायां होमकुण्डे ।

“ऐशान्यां वेदिकां हस्तविस्तारोन्नतिशालि-
नीम् ।

ह्रत्वास्मिन् स्थापयेत् कुम्भं यथोक्तक्रमयोमतः ॥
तत्र संपूजयेद्देवं यथाविध्युपचारकैः ।

ततो होमं प्रकृष्वीत देवतासन्निधानतः ॥”
ततः कुण्डमर्धे षट्कोणहस्तत्रिकोणं तद्वह्नि-
रष्टदनपद्मं तद्वह्निचतुरस्रं चतुर्द्वारममितं

लिखित्वा तदपरि मूलेन पुष्याङ्गुलीन् दद्यात् ।
सन्दरीपक्षे तु बालया । ततः सर्वाणि प्रणवे-

णाभ्युच्च वज्र्यैर्गण्ठीमर्षयेत् । तद् यथा ।
कर्णिकोपस्थाधारशक्यादौन् संपूज्य अन्नादि-

कोणचतुष्केषु ॐ धर्माय नमः ॐ ज्ञानाय
वैराग्याय ऐश्वर्याय पूर्व्वोदिकेभ्यु अर्धमाय
अन्नानाय अवेराग्याय अनेश्वर्याय मध्ये ॐ

अनन्ताय नमः । एवं पद्माय च अर्धमण्डलाय
हादशकलात्मने नमः । उं सोममण्डलाय

षोडशकलात्मने नमः । मं वज्रिमण्डलाय दश-
कलात्मने नमः । ततः केशरंषु पूर्व्वोदिसध्ये च

ॐ पीताय नमः । एवं श्वेतायै नमः अरुणायै
नमः । कृष्णायै धूम्रायै तीव्रायै स्फुलिङ्ग्यै

हचिरायै ज्वालिन्यै ततो रं वज्रासनाय नमः ।
ततः ।

“वागीश्वरोऽस्तुस्नातां नीलेन्द्रीवरलीचनाम् ।
वागीश्वरेण संयुक्तां क्रीडाभावममन्यताम् ॥”
इति ध्यात्वा ॐ ह्रीं वागीश्वराय नमः ॐ

वागीश्वर्यै नमः । इति मन्त्रेण पञ्चोपचारेः
संपूज्य सूर्य्यकान्तादिमन्त्रं श्रोत्रियगोहजं वा

वज्रिमानयेत् । सन्दरीपक्षे तु कामेश्वरं कामि-
श्वरीं पूजयेत् । गौतमीये ।

“पापाणभववर्जिञ्च यदि वारणिसम्भवम् ।
श्रोत्रियाणां गेहजञ्च वनस्थं वाथवा हरैत् ॥

यदृच्छालाभमंयुक्तो श्रयोभ्यो यागकर्म्मणि ।
निरन्निब्राह्मणात्त्रयो ह्यर्षलाभकरो भवेत् ॥

अत्रवन्धोश्चतुर्थशफलं दद्यादुताशनः ।
वैश्यात् शुद्राश्च विकलं जायते होमकर्म्मणि ।

तस्मात् सर्व्वप्रयत्नेन वज्रिमुक्तं समाहरेत् ॥”
तन्त्वान्तरे ।

“दिजातिभवनाहापि वज्रिमानोय साधकः ।
वोषडन्तेन मूलेन मन्त्रितं तं विलोकयेत् ॥

अग्निभावाहयेदस्तु मन्त्रेण तदनन्तरम् ।
ह्रं फडन्तेन मूलेन क्रव्यादांश्च परित्यजेत् ॥”

ततः ॐ वज्र्यैर्गण्ठीठाय नमः चतुर्दिक्षु ॐ
वामायै नमः एवं ज्येष्ठायै रौद्रेण अग्निकायै ।

ततो मूलमुच्चार्य अमुकदेवताकुण्डाय नमः ।
इति कुण्डं संपूज्य तदधो वागीश्वरीं तत्रहेयता-

रूपां षट्पुमतीं ध्यात्वा यथोक्तवज्रिमानोय
वीक्षणदिभिः संस्कृत्य रमित तस्मात् वज्रि-

मुहुत्य मूलमुच्चार्य ह्रं फट् क्रव्यादेभ्यः स्वाहा
इत्यनेन क्रव्यादांश्च परित्यज्य वज्रिमन्त्रेन संरच्य

ह्रं इत्यवगुण्ठय धेनुमुद्रया अस्मृतोक्त्य बाहुभ्यां